

Sygn. akt II CSK 533/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa M. L.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w L.
Oddziałowi Ł. [...] w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; nakazuje wypłacić
z kasy Sądu Apelacyjnego w [...] adw. J. K. 1800 (jeden tysiąc
osiemset zł) plus stawkę VAT tytułem nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia 24 lutego 2006 r.,

IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonywującego wyводу nie zawiera.

Przywrócenie działki do stanu poprzedniego przez nasadzenie takich samych drzew nie było możliwe w sprawie z uwagi na wyłączenie powierzchni pod linią energetyczną z produkcji leśnej. W braku zatem takiej możliwości Sąd Apelacyjny, podzielając twierdzenia powoda przyznał stosowne odszkodowanie posiłkując się przy tym opinią biegłego, wliczając w jego zakres także koszt uprzątnięcia pozostałości po wyciętych drzewach. Z art. 363 § 1 k.c. wynika, że zobowiązanie do naprawienia szkody zostało skonstruowane jako zobowiązanie przemienne, w którym wybór świadczenia należy do wierzyciela: może on wybrać formę restytucji naturalnej, albo świadczenie w pieniądzu. Wola poszkodowanego doznaje jednak ograniczenia wówczas, gdy przywrócenie stanu poprzedniego jest niemożliwe albo gdy pociąga za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty – wówczas przysługuje mu tylko roszczenie pieniężne.

Zawarta w uzasadnieniu skargi argumentacja skarżącego sprowadza się do kwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych leżących u podstaw zaskarżonego orzeczenia, co jest zabiegiem niedopuszczalnym. Skarżący przeoczył, że zgodnie z art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalania faktów i oceny dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461).